

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/167/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711207570
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6711207570.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľa F. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., J. X, zastúpená JUDr. Dušanom Kracinom, advokátom so sídlom Zvolen, Nám. SNP 80/22, proti odporcovi C. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. F., Mládežnícka 3471/21, zastúpený K.. R. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. F., W. X o zaplatenie sumy XX,XX Eur, zmluvnej pokuty XX,XX Eur a príslušenstva, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu istiny vo výške XX,XX Eur spolu s 9%- tným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 06.04.2011 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške XX,XX Eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Zvolene svojím prvým rozsudkom z č. I. 71 rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu istiny vo výške XX,XX Eur ako aj zmluvnú pokutu vo výške XX,XX Eur a to spolu aj s príslušným úrokom z omeškania. Súd v rozsudku poukazuje na to, že navrhovateľka ako jedna zo spoluvlastníčok nehnuteľnosti prenajala časť nehnuteľnosti odporcovi na základe zmluvy o nájme zo dňa 3. 11. 2009. Nájomné bol odporca povinný platiť do mája 2011 s tým, že k skončeniu nájomného pomeru medzi účastníkmi tohto konania došlo na základe vypovedania tejto zmluvy zo strany prenajímateľov listom zo dňa 08.04.2011 /č.l. 8/, ktorá bola odporcovi doručená a v ktorej sa konkrétne uvádza, že vypovedajú nájomnú zmluvu zo dňa 3.11.2009. Zároveň je uvedené, že výpovedná lehota je mesačná, začína plynúť od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po doručení tejto výpovede. Nakoľko uvedená výpoveď bola doručená v apríli 2011 výpovedná lehota začala plynúť od 01.05.2011 a nájomný vzťah medzi účastníkmi trval do 31.05.2011.

Zároveň súd v uvedenom predmetnom rozsudku poukázal aj na dôvody a výšku zmluvnej pokuty dohodnutej medzi účastníkmi.

Proti uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie na základe ktorého bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodnuté tak, že tento rozsudok Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení poukázal Krajský súd na tie skutočnosti, ktoré boli namietané v odvolaní odporcu a to, že uvedené priestory možno považovať za nebytové priestory a teda aj zmluva z tohto dôvodu by nebola neplatná, ďalej námietku ktorou navrhovateľ poukazuje na nedodržanie päťdňovej lehoty na prípravu pojednávania pričom tieto skutočnosti boli zo strany Okresného súdu správne posúdené.

Predmetný rozsudok Okresného súdu bol však zrušený z toho dôvodu, že podľa Odvolacieho súdu sa súd nevysporiadal s námietkou týkajúcej sa údajného odovzdania sumy vo výške 100,- Eur pri podpise

nájomnej zmluvy a zároveň aj s námietkou, ktorá bola prvýkrát vznesená pred Odvolacím súdom a to týkajúcou sa sumy 331,94 Eur, ktorá bola zložená na spoločný účet prenajímateľov v súlade s článkom 3 zmluvy o nájme.

Na základe týchto skutočností bude teda úlohou súdu sa vysporiadať s tvrdeniami vo veci odovzdania sumy 100,- Eur t. j. či táto suma bola odovzdaná odporcom navrhovateľovi, ďalej z akého dôvodu mu bola odovzdaná, ale v prvom rade tou skutočnosťou či si odporca uvedenú sumu uplatňuje len v tomto konaní alebo aj v ostatných konaniach, v ktorých predmetom sú vzájomné vzťahy prenajímateľov a odporcu z tohto istého nájomného vzťahu. Tiež sa mal zaoberať zábezpekou 331,94 Eur.

Podľa § 226 O.s.p ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd na vyššie uvedený § poukazuje z toho dôvodu, že nakoľko došlo k zrušeniu rozsudku súd I. stupňa je takýmto rozhodnutím viazaný. Na uvedené súd predovšetkým poukazuje z toho dôvodu, že odporca aj v novom konaní opätovne poukazoval na skutočnosti, ktoré však už nie sú predmetom na ktoré by mal sa súd v tomto konaní zamerať a to či priestory, ktoré boli prenajaté zmluvou o nájme sú nebytovými priestormi resp. inými priestormi. Z tohto dôvodu súd teda ozrejmuje tú skutočnosť, že nebolo úlohou Okresného súdu opätovne sa zaoberať prenajatými priestormi tak ako to požadoval odporca. Z uvedeného dôvodu súd ani nevykonal navrhované dôkazy vo veci posúdenia predmetných priestorov. Okrem iného poukazuje aj na tú skutočnosť, že Krajský súd sa vo svojom zrušujúcom uznesení podrobne vysporiadal s otázkou charakteristiky a využitia predmetných priestorov a to konkrétne na strane 6 až 8 uvedeného uznesenia. Taktiež súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že uvedené predmetné priestory boli posudzované aj v rámci konania na tunajšom súde vo veci 14C/168/2011-101, 14C/137/2011 pričom tieto rozsudky boli zároveň aj potvrdené Krajským súdom kde sa poukazuje na to, že tieto priestory použili na podnikateľskú činnosť odporca a teda nešlo o priestory, ktoré by mohli mať charakter spoločných priestorov nebytového domu resp. priestory, ktoré by neboli vhodné na prenajímanie v zmysle nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľkou ako jednou zo spoluvlastníčok a odporcom. V zmysle uvedených skutočností teda súd už ďalšie dokazovanie v tejto veci nenariaďoval.

Čo sa týka poukazovania Krajského súdu vo veci zaplatenia zábezpeky 331,94 Eur, ktorú odporca prvýkrát uplatnil až v odvolacom konaní a ktorá mala byť zložená na účet prenajímateľov v zmysle nájomnej zmluvy článku 3, súd poukazuje na tú skutočnosť, že predmetná suma 331,94 Eur v zmysle článku 3 slúžila ako zábezpeka v prípade skončenia nájmu na úhradu prípadných nedoplatkov za služby resp. prípadného nedoplatku na nájomnom. Uvedená suma 331,94 Eur môže byť použitá aj na úhradu prípadných škôd spôsobených nájomcom a bude zúčtovaná po skončení nájomnej zmluvy - nájomného vzťahu. V zmysle vyššie uvedených skutočností tak ako súd uviedol nájomný vzťah medzi účastníkmi bol skončený dňa 31. 05. 2011 a to na základe výpovedi z nájomného vzťahu /čl.1.8/ s tým, že na základe tejto výpovedi došlo k skončeniu nájomného vzťahu medzi účastníkmi. Nakoľko uvedená výpoveď zmluvy o nájme bola odporcovi doručená v mesiaci apríl a podľa zmluvy bola dohodnutá 1 mesačná výpovedná lehota, ktorá začína plynúť od prvého dňa v mesiaci po doručení tejto výpovede, táto výpovedná doba začala plynúť od 1. mája a uplynula dňa 31.5.2011. Na základe tejto skutočnosti nakoľko Okresný súd v tomto konaní rozhodoval o nájomnom za mesiac apríl 2011 táto suma nemohla byť započítaná za nájomné v období apríl 2011 nakoľko nedošlo ku skončeniu nájomného vzťahu medzi účastníkmi. Súd však poukazuje aj na tú skutočnosť, že samotné poukázanie odporcu na zaplatenie tohto preddavku podľa súdu nie je možné chápať tak, že odporca by sa domáhal započítania sumy za nájomné apríl 2011 keďže aj z ostatných konaní vyplýva, že takéto nájomné mohlo byť zúčtované až po skončení nájomného vzťahu. Súd zároveň poukazuje na to, že právny zástupca navrhovateľky vo svojich vyjadreniach ešte pred vydaním prvého rozsudku, ale aj po ňom vysvetlil dôvod na čo bol použitý preddavok vo výške 331,94 Eur a to tak, že tento bol použitý na nájomné za mesiac máj 2011. Zo strany odporcu neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by preukázali, že odporca zaplatil nájomné za mesiac máj 2011 osobitnou platbou vo výške 387,- Eur a, že z tohto dôvodu tento preddavok nemal byť navrhovateľom zúčtovaný na nájomné za tento mesiac. Na základe týchto skutočností má súd za to, že uvedená zábezpeka bola použitá na zaplatenie časti nájomného za mesiac máj 2011 s tým, že zvyšok do sumy 387,- Eur, ktoré predstavovalo mesačné nájomné t.j. sumy 55,10 Eur odporca navrhovateľovi už zaplatil. Taktiež súd poukazuje aj na to, že už len z toho dôvodu, že táto zábezpeka mala byť použitá na zaplatenie nedoplatkov resp. nájomného, resp. škôd až po skončení nájmu nemohla predstavovať sumu, ktorá by bola použitá na zaplatenie nájomného v mesiaci apríl 2011.

Čo sa týka námietky vo veci odovzdania sumy 100,- Eur JUDr. Dušanovi Kracinovi Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení na strane 10 ods. 3 uviedol, že vo vzťahu k tejto sume je Okresný súd povinný v prvom rade zistiť stanovisko odporcu a navrhovateľky či uvedené sumy odporca uplatňuje len v tomto alebo aj v ostatných konaniach v ktorých predmetom sú vzťahy prenajímateľov a odporcu z toho istého nájomného vzťahu. Až následne Okresný súd vyhodnotí vykonané dokazovanie a rozhodne v súlade so zákonom.

Súd na základe týchto skutočností sa okrem svedeckých výpovední, ktoré boli v rámci konania vykonané oboznámil aj s rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene 14C/168/2011- 101 kde na strane 15 ods. 3 sa výslovne uvádza, že odporca žiadal započítať uvedenú sumu na predmetnú pohľadávku v tomto konaní ale aj v konaniach vedených pred tunajším súdom pod sp. zn. 6C/101/2011, 8C/167/2011 /našom konaní/ a 14C/137/2011. Okrem iných skutočností uvedené potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu č.k. 14Co/418/2012- 136 na strane 3.

Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/159/2012-89, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu 6C/101/2011-68, v totožnej veci z tej istej nájomnej zmluvy len v rámci iného navrhovateľa bolo zistené, že podľa strany 5 odst. 6 bude v ďalšom konaní sa Okresný súd bude musieť zaoberať aj úhradou odporcu ohľadom zaplatených 100,- Eur a na základe vykonaného dokazovania vyhodnotiť či môžeme danú sumu započítať alebo nie voči uplatňovanej pohľadávke.

Súd z vyjadrenia zástupcu odporcu na pojednávaní konanom dňa 10. 09. 2013 zistil, že tento poukazuje na tú skutočnosť, že uvedených 100,- Eur si započítal aj v iných konaniach a však vzhľadom na to, že na Okresnom súde sú štyri konania tak 100,- Eur delené 4 tak v tomto konaní by si započítal len sumu 25,- Eur a teda nie 100,- Eur. V odstavci 4 na č. l. 124 zápisnice z predmetného konania uvádza, že podľa neho pohľadávka nie je premlčaná z toho dôvodu, že uvedená pohľadávka bola uplatňovaná od prvého konania či už na súde vo Zvolene resp. v Banskej Bystrici.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní dňa 10. 09. 2013 tento okrem iného poukázal na to, že suma vo výške 331,94 Eur je suma, ktorá mohla byť použitá ako záloha na rôzne škody prípadne na nedoplatok nájomného. Vzhľadom na to, že nájomná zmluva čo je aj podľa Krajského súdu dané skončila v máji 2011 a v tomto konaní sa vymáha nájomné za mesiac apríl 2011 táto suma nemá s týmto konaním nič spoločné. Vo veci 100,- Eur poukazuje na to, že táto pohľadávka vôbec neexistuje, pretože on nemal nikdy dôvod nejakých 100,- Eur bez vydania dokladu od odporcu zobrať. Uvedenú pohľadávku odporcu nikdy nezapočítal a nezniesol tak ako to vyžaduje zákon ako kompenzačnú námietku na započítanie. Vzhľadom na túto skutočnosť, že do dnešného dňa nebola táto pohľadávka aj v prípade, že by bola preukázaná riadne započítaná a aby nemuselo dôjsť k výsluchom svedkov vzniesol námietku premlčania. Poukazuje na to, že aj keby sa uvedená pohľadávka preukázala čo neexistuje, išlo by o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčí v rámci subjektívnej 2 ročnej lehoty a objektívnej tri roky.

Podľa § 37 odst.1 O.z. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 580 O.z. ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 581 odst. 2 O.z. započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

Čo sa týka tej časti, v ktorej sa mal súd vysporiadať so započítaním pohľadávky súd predovšetkým vzhľadom na názor Krajského súdu poukazuje na to, že mal v prvom rade zistiť či si odporca uvedené sumy uplatnil len v tomto konaní resp. aj v iných konaniach. Z tých skutočností, ktoré mal súd preukázané bolo jednoznačne dané, že odporca si predmetnú pohľadávku vo výške 100,- Eur započítaval aj v iných konaniach tak ako na to súd už poukázal a to predovšetkým v konaniach pred Okresným súdom vo Zvolene 6C/101/2011, v konaní 14C/137/2011 a tiež v konaní 14C/168/2011. Okrem týchto skutočností mal súd preukázané zo samotnej výpovede zástupcu odporcu na pojednávaní konanom dňa 10. 09.

2013, že túto pohľadávku si on uplatňoval aj na súde v Banskej Bystrici kde sa vedú ďalšie konania medzi rôznymi navrhovateľmi ale tým istým odporcom a to z tej istej nájomnej zmluvy.

Súd na základe týchto skutočností teda poukazuje na to, že takého započítanie navrhovateľa nie je v súlade s §37 odst. 1 O.z. a § 580 O.z.. Na základe týchto skutočností v prípade ak má veriteľ a dlžník vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu tieto môžu zaniknúť započítaním a však len pokiaľ sa vzájomne kryjú. Započítanie musí byť urobené kvalifikovaným spôsobom z ktorého je jasné čo sa započítava, ktorá pohľadávka voči čomu v akom rozsahu. Z vyjadrenia odporcu však na pojednávaní, že si započítava pohľadávku len vo výške 25,- Eur nebolo ani zjavné či uvedenú pohľadávku si započítava voči nájomnému za mesiac apríl 2011 resp. či si ju započítava z časti voči nájomnému a z časti aj voči zmluvnej pokute.

Okrem týchto skutočností súd poukazuje na to, že nakoľko si odporca vo viacerých konaniach nielen pred Okresným súdom vo Zvolene započítal túto pohľadávku ale aj pred Okresným súdom v Banskej Bystrici čo sám potvrdil a teda súd nemal dôvod pochybovať o jeho tvrdení nemohol si už túto pohľadávku započítavať aj v tomto konaní. V tomto rozsahu je celý započítací prejav navrhovateľa nezrozumiteľný, nejasný a neurčitý.

Keby odporca aj kvalifikovane započítal pohľadávku tak ako to chcel vo výške 25,- Eur, že by presne určil či tých 25,- Eur si započítava na zaplatenie len nájomného resp. či si to započítava z časti na zmluvnú pokutu a zvyšnú časť do sumy 25,- Eur na nájomné aj tak by uvedené započítanie nebolo v súlade so zákonom a to z toho dôvodu, že súd nemal preukázané, že zo strany odporcu došlo k tej skutočnosti, že by v ostatných konaniach tie sumy, ktoré si chcel započítať znížil o sumu, ktorú si započítava v tomto konaní teda vo výške mínus 25, - Eur oproti ostatným konaniam. Súd nemal preukázané, že odporca v ďalších konaniach svoje započítanie zobral späť a v jednom konaní si započítaval pohľadávku vo výške 75,- Eur resp. v takej výške v akej by si v ostatných konaniach pohľadávku nezapočítaval.

Zároveň súd chce aj poukázať na tú skutočnosť, že aj v prípade riadneho započítania hoci nebolo jednoznačne preukázané, že odporca odovzdal navrhovateľovi 100,- Eur uvedenú pohľadávku by si odporca nemohol započítať aj z toho dôvodu, že podľa § 581 odst. 2 O.z. započítať nemožno premlčané pohľadávky Na základe tej skutočnosti, že právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 10. 09. 2013 vzniesol námietku premlčania započítanie pohľadávky vo výške 25,- Eur by nebolo možné keďže podľa samotných vyjadrení odporcu suma 100,- Eur mala byť odovzdaná navrhovateľovi pri podpise predmetnej zmluvy o nájme t. j. dňa 3.11.2009.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že od odovzdania týchto peňazí až do dňa pojednávania kedy odporca upravil svoje započítanie na výšku 25,- Eur uplynuli viac ako tri roky, ktoré sú v rámci objektívnej premlčacej doby resp. dva roky, ktoré by súd mohol počítat v rámci subjektívnej premlčacej lehoty nebolo by možné takúto pohľadávku v zmysle § 581 odst. 2 započítať nakoľko táto by bola premlčaná. Taktiež súd poukazuje na to, že keďže bola vznesená námietka premlčania a v prípade ak by sa aj preukázalo, že odporca odovzdal JUDr. Kracinovi uvedených 100,- Eur, ktoré by súviseli s predmetným nájomným vzťahom medzi navrhovateľkou ako spoluvlastníčkou prenajímaných priestorov a odporcom a teda nešlo by o bezdôvodné obohatenie v uvedenom prípade by súd aplikoval § 101 O.z. kde je tiež uvedená premlčacia lehota 3 roky a to od doby keď sa mohlo právo uplatniť prvý krát. Teda taktiež v tomto prípade by uvedená trojročná lehota uplynula po troch rokoch uzatvorenia zmluvy o nájme t. j. 3.11.2012.

Podľa § 151 odst. 3 O.s.p v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd o trovách rozhodne po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom šieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).